

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 27.4.2018
JOIN(2018) 10 final

2018/0121 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den 29. november 2012 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at føre forhandlinger om en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side. Forhandlingerne blev indledt i april 2013 og blev afsluttet i april 2018.

Forhandlingerne blev ført i samråd med Gruppen vedrørende Asien og Oceanien (COASI), der blev udpeget som det rådgivende udvalg. Europa-Parlamentet er løbende blevet holdt orienteret under forhandlingerne.

Den højtstående repræsentant og Kommissionen vurderer, at de mål, Rådet havde fastsat i forhandlingsdirektiverne, er nået, og at udkastet til den strategiske partnerskabsaftale kan forelægges til undertegnelse og midlertidig anvendelse.

Nærværende forslag vedrører det retlige instrument, ved hvilket undertegnelsen og den midlertidige anvendelse af aftalen godkendes.

2. Aftalens formål og indhold

EU og Japan har tradition for at føre omfattende politisk, økonomisk og sektorspecifikt samarbejde, der med tiden har udviklet sig. På grundlag af fælles grundlæggende værdier etablerede EU i 2001 et strategisk partnerskab med Japan.

Den strategiske partnerskabsaftale er den allerførste bilaterale rammeaftale mellem EU og Japan. Aftalen styrker det overordnede partnerskab betydeligt ved at fremme politisk og sektorspecifikt samarbejde og fælles aktioner vedrørende spørgsmål af fælles interesse, herunder om regionale og globale udfordringer. Aftalen vil etablere et retsgrundlag for at styrke det bilaterale samarbejde og samarbejde i internationale og regionale organisationer og fora. Den vil bidrage til at fremme fælles værdier og principper, især demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Aftalen vil tjene som platform for et tættere samarbejde og en tættere dialog på en lang række bilaterale, regionale og multilaterale spørgsmål. Den styrker det politiske samarbejde, det økonomiske samarbejde og sektorsamarbejdet på en bred vifte af politiske områder såsom klimaændringer, forskning og innovation, maritime anliggender, uddannelse, kultur, migration, terrorbekæmpelse samt bekæmpelse af organiseret kriminalitet og cyberkriminalitet. I aftalen gentages parternes tilsagn om at sikre international fred og sikkerhed ved at hindre spredning af masseødelæggelsesvåben og om at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af den ulovlige handel med håndskydevåben og lette våben.

Der nedsættes ifølge aftalen et blandet udvalg med henblik på at koordinere det samlede partnerskab, der er baseret på denne aftale.

Aftalen giver mulighed for at suspendere dens anvendelse, hvis væsentlige elementer i aftalen overtrædes, f.eks. menneskerettighedsklausulen (aftalens artikel 2, stk. 1) og ikkespredningsklausulen (aftalens artikel 5, stk. 1). Desuden bemærker parterne, at en part i sådanne tilfælde kan træffe andre passende foranstaltninger uden for rammerne af aftalen i overensstemmelse med folkeretten.

Den strategiske partnerskabsaftale indgår sammen med den økonomiske partnerskabsaftale som en del af forhandlingerne, og der er en tydelig retlig forbindelse mellem dem. Det forventes, at de samlet vil indebære konkrete fordele og muligheder for borgerne i EU og Japan.

3. RETSGRUNDLAG FOR DEN FORESLÅEDE AFGØRELSE

3.1. Materielt retsgrundlag

Hvad angår en foranstaltning, der samtidigt forfølger flere formål, eller som har flere led, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, har EU-Domstolen fastslået¹, at når forskellige bestemmelser i traktaten således finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning undtagelsesvis vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag, medmindre de regler, der er fastlagt for hver del af retsgrundlaget, er indbyrdes uforenelige.

Aftalen forfølger mål og indeholder komponenter inden for i) samarbejde om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og ii) økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande. Disse aspekter af aftalen er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet.

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør derfor indbefatte artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 212 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

3.2. Proceduremæssigt retsgrundlag

I henhold til artikel 218, stk. 5, i TEUF skal der træffes afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af en aftale og om midlertidig anvendelse heraf, inden den træder i kraft. Artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF fastsætter, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt. Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

3.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør derfor være artikel 37 i TEU og artikel 212 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 5, i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF. Der kræves ingen supplerende bestemmelser som retsgrundlag².

4. ANDRE JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Unionen og Japan er enige om, at sikring af gennemførelse af aftalen så hurtigt som muligt efter undertegnelsen vil være til gavn for begge parter. På grund af juridiske begrænsninger på japansk side var det imidlertid ikke muligt at anvende EU's standardsprogbrug om midlertidig anvendelse.

---

¹ Sag C-490/10, Europa-Parlamentet mod Rådet, ECLI: EU: C: 2012: 525, præmis 46.

² Sag C-377/12, Kommissionen mod Rådet, ECLI: EU: C: 2014: 1903.

Parterne enedes i stedet om, at visse dele af aftalen skal anvendes, "indtil den træder i kraft", og at de skal have "samme retsvirkning, som hvis aftalen var i kraft mellem parterne" (se aftalens artikel 47, stk. 2 og 3). I en erklæring, som Den Europæiske Union fremsætter ved undertegnelsen af aftalen, vil det blive præciseret, at retsvirkningen af de bestemmelser, der finder anvendelse, indtil denne aftale træder i kraft, skal fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med artikel 25 "Foreløbig anvendelse" i Wienerkonventionen om traktatretten.

5. NØDVENDIGHEDEN AF DEN FORESLÅEDE AFGØRELSE

I henhold til artikel 216 i TEUF kan Unionen indgå en aftale med et eller flere tredjelande, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten er i) nødvendig for i forbindelse med Unionens politikker at nå et af de mål, der er fastlagt i traktaterne, ii) er foreskrevet i en juridisk bindende EU-retsakt eller iii) kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Traktaterne indeholder bestemmelser om indgåelsen af aftaler såsom den strategiske partnerskabsaftale, nemlig artikel 37 i TEU og artikel 212 i TEUF. Desuden er indgåelsen af den strategiske partnerskabsaftale nødvendig for — inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt det økonomiske, finansielle og tekniske samarbejde med tredjelande — at nå de mål, der nævnes i traktaterne. Disse omfatter mål på følgende områder: menneskerettigheder, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, migration, miljø, energi, klimaændringer, transport, beskæftigelse og sociale anliggender, uddannelse og landbrug. Med den strategiske partnerskabsaftale kommer partnerskabet og samarbejdet op på et mere strategisk niveau.

Aftalen skal undertegnes, inden den kan indgås på Unionens vegne.

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit³,

under henvisning til fælles forslag fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. november 2012 bemyndigede Rådet Kommissionen og den højtstående repræsentant til at indlede forhandlinger med Japan om en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Japan.
- (2) Forhandlingerne blev i april 2018 afsluttet med godt resultat.
- (3) Aftalen har til formål at styrke samarbejdet og dialogen på en lang række bilaterale, regionale og multilaterale spørgsmål.
- (4) Aftalen bør derfor undertegnes på Unionens vegne med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.
- (5) I lyset af, hvor vigtigt det er at gennemføre aftalen så hurtigt som muligt efter undertegnelsen, bør dele af aftalen anvendes midlertidigt.
- (6) I en erklæring, som Den Europæiske Union fremsætter ved undertegnelsen af aftalen, vil det blive præciseret, at aftalens artikel 47, stk. 3, skal fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med artikel 25 "Foreløbig anvendelse" i Wienerkonventionen om traktatretten, og bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Undertegnelsen af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Japan på den anden side godkendes hermed på Unionens vegne med forbehold af aftalens indgåelse.
2. Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

---

³ EUT L [...] af [...], s. [...].

Artikel 2

1. Erklæringen fra Den Europæiske Union om aftalens artikel 47, stk. 3, godkendes hermed på Unionens vegne.
2. Teksten til erklæringen fra Den Europæiske Union om aftalens artikel 47, stk. 3, er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 3

Generalsekretariatet for Rådet udarbejder det relevante fuldmagtsinstrument til undertegnelse af aftalen, med forbehold af dens indgåelse, til den eller de personer, der er udpeget af forhandlerne af aftalen.

Artikel 4

1. Følgende artikler i aftalen anvendes midlertidigt af Unionen og Japan i overensstemmelse med aftalens artikel 47 og under forbehold af de heri omhandlede meddelelser, indtil den træder i kraft:

Artikel 1, 2, 3, 4, artikel 5, stk. 1, artikel 11, 12, 13, 14, artikel 15 (med undtagelse af stk. 2, litra b)), artikel 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 37, artikel 38, stk. 1, artikel 39, 40, 41, artikel 42 (med undtagelse af stk. 2, litra c)), artikel 43, 44, 45, 46, 47, artikel 48, stk. 3, artikel 49, 50 og 51.

2. Den dato, fra hvilken de i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, omhandlede dele af aftalen anvendes midlertidigt, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*